# Crònica sentimental d'un club

QUIM CURBET

Avui el Girona FC intentarà per segona vegada consecutiva pujar a Primera Divisió. Si m'agradés el futbol -o l'esport professional en general- segurament seria soci d'aquest club, per afinitat local i sentimental. A casa meva parlar del Girona era tan natural com parlar d'un parent proper, un cosí o un tiet. Cada dia s'explicaven històries d'enuigs, enyorances o bromes que amb el temps s'anaven integrant a la història de la família com si fos el més normal del món.

De petit, el meu pare em portava de paquet al camp del Girona, a Vista Alegre. Ho recordo gairebé tot d'aquell indret, el bar, la pista de patinatge, les grades, el venedor ambulant de caramels i els arbres alts del gol sud, tot menys els partits, perquè quan sortien els jugadors al camp, jo fugia a jugar a qualsevol racó. Per mi, veure un partit era com si m'obliguessin a contemplar com creixia l'herba al camp, però molt més avorrit.

Avui el Girona FC ja és una altra cosa, no sé exactament quina. És com si els hereus dels meus tiets s'haguessin venut la casa i ara hi habités un estrany, en aquest cas concretament una societat anònima, una societat molt anònima per ser més exactes. És probable que els amos actuals del club no apareguin ni tan sols per animar des de la llotja. El Girona és només un dels seus actius financers i en miren els resultats en una pantalla amb un full de càlcul.

Malgrat tot, si finalment el Girona guanya i puja de categoria, prometo anar un dia al camp, al que queda del vell camp de Vista Alegre, ara reconvertit en un espai exclusiu per a gossos i els seus amos. M'asseuré un moment en un racó del que queda de l'antiga graderia, contemplaré com el sol s'ajoca entre les cases, miraré de reüll el carrer on el meu pare jugava a futbol amb una pilota de drap i segurament deixaré anar una llagrimeta, per tot el que significà el club de la samarreta blanca i vermella per a molts gironins, i també per totes aquelles històries i aquells noms que viuran per sempre amb mi.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/06/18/cronica-sentimental-dun-club/789226.html?utm_source=rss